

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 15

12. dubna

Cena: 7 Kč

PROČ MĚ NENECHÁŠ NA POKOJI!?

„No nazdar, chlape! To je bomba! Je to fakt on! Já tam nebyl, tak jsem tomu nechtěl věřit, ale oni tě fakt pustili! No to je bomba! Takový štěstí můžeš mít jenom ty. Ale to se musí zapít – honem nám sem doneste další džbán!“ Kamarád, tedy spíš známý, se k němu hrnul přes celou hospodu. Začali si ho všímat i další a brzy tu panovala doslova vřava. Nevadilo mu to, skutečně bylo co slavit, vzdýt se podruhé narodil. Ještě před chvílí si připadal jako ve snu, nemohl tomu uvěřit, ale víno mu teď rozproudilo krev v žilách. Krev, která už v nich touhle dobou vůbec nemusela kolovat... „Tak ať žijem, chlapi!“ Ráno už tak příjemné nebylo. Přesněji řečeno, bylo příšerné. Nejen že pil po delší pauze, ale takhle strašně se snad nepopil ještě nikdy v životě. „Moje hlava,“ úpěl. „Že mě radši nepopravili.“

„Nerouhej se!“ ozval se mu v hlavě přísný hlas. „Cože?“ „Říkám, aby ses nerouhal. Bud' rád, že žiješ. Jiní to štěstí neměli.“ „Co je mi po tom,“ odbyl ten hlas hrubě. „A co ty jsi vlastně zač, že mi mluvíš v hlavě? Nikdy dřív jsem tě neslyšel.“ „Pravda, pravda. Bylo to opravdu těžké se ti dovolat. Nebyl jsi, tak říkajíc, na příjmu, víš. Tvou hlavu pořád ovládal někdo jiný, ale kdoví proč si teď vzal na chvíli volno.“ „A co jsi teda zač?“ „Nevíš? Já jsem přece tvoje svědomí!“ „Tak o tebe já ale vůbec nestojím. Jdi si zase po svých!“ „Kdepak, příteli, tak snadné to se mnou mít nebudeš!“ „Neříkej mi příteli. Já nejsem žádný tvůj přítel! A dej mi pokoj, strašně mě bolí hlava!“ „Neměl bys tolik pít!“ „No to je výborný, díky za radu! A teď už mi zmiz z hlavy!“ „Nemůžu, protože mi na tobě záleží.“ „Jestli ti na mně záleží, tak mě nech na pokoji!“ Konečně objevil na jednom stole zapomenutý džbán, ve kterém zbylo ještě trochu vína. Zhluboka se napil a vyvrávoral z hospody, kde všichni ještě spali – tam, kde zrovna naposledy upadli.

Slunce už stálo docela vysoko. Musí sehnat nějaké peníze. Zamířil na tržiště. Po nějaké době se mu podařilo nenápadně obrátit pár lidí. Všechno by bylo v pohodě, nebýt toho protivného hlasu v hlavě, který mu ne a ne dát pokoj.

„Že se nestydíš, obírat tu starou ubohou ženu. Má doma tucet

Giovanni Bellini (1426 – 1516): Pieta, 1460, Museo Correr, Venice

hladových krků a ty jí připravíš o všechno, co dneska utržila za celotýdenní práci!“ „Mně je to ale úplně jedno a ty už konečně sklapni! Jak to, že doteďka jsem o tobě nevěděl a najednou se tě nemůžu zbavit?“

„To je vsutku zajímavá otázka. Možná to souvisí s tím, že normálně už bys dávno visel, ale dostals druhou šanci. Asi bys jí neměl promarnit, co myslíš?“ „Podívej se, ne že bych nebyl rád, ale já se nikoho o milost neprosil. A rozhodně nemíním měnit svůj způsob života. Je mi jasný, že dřív nebo pozděj tam tak jako tak skončím, ale to je moje věc!“ „A nevádí ti, že místo tebe pověsili úplně nevinného člověka?“ „O to já se nestarám, to je věc těch nahoře.“ „Ale to ti přece nemůže být jedno. Uvědom si, co ty jsi za lotra, a on nikomu nikdy nic špatného neprovedl! Naopak spoustě lidí pomohl!“ „Tak proč teda všichni tolik stáli o to, aby se ho zbavili?“ „Na to se musíš jít zeptat někoho jiného. Já si jen myslím, že bys prostě měl se svým životem něco udělat.“ „A to jako co?“ „No, třeba přestat okrádat ubohé chudáky a místo toho si najít poctivou práci.“ „Ha, ha, ha! Tos mě teda rozesmál. Proč bych to, prosím tě, měl dělat?“ „No když pro nic jiného, tak třeba proto, že já ti jinak nedám pokoj!“

Podobné rozhovory teď ve své hlavě vedl denně. Už ho to začínalo zmáhat. Zkoušel se toho neodbytného hlásku zbavit pitím, ale nepomáhalo to. Umluvit se mu ho také nedařilo. Naopak, byl nepříjemný víc a víc. Jakoby si byl stále jistější svou silou. Kvůli němu se teď začal úplně stranit lidí, protože stále častěji na něj divně koukali, že mluví sám se sebou. O to víc klidu pro svou práci mělo jeho svědomí. Aby aspoň trochu přišel na jiné myšlenky (a zároveň doufal, že své svědomí tím trochu uchláchofí), začal se vyptávat na toho, kterého pověsili místo něj. A čím víc se vyptával, tím se mu to všechno zdálo divnější. Prý jeho tělo zmizelo z hrobu. Kdo by kradl mrtvolu, říkal si. Já už ukradl ledacos, ale k čemu je mrtvola – té je vždycky lepší se naopak zbavit. Ptal se po těch, co chodívali s ním, když byl ještě naživu, ale všichni se někam vyparili. Byla to záhada, kterou asi nevyřeší.

Nakonec stejně vždycky skončil v hospodě a jeho svědomí na něj ječelo jako protivná manželka. Té by se člověk ještě dokázal zbavit, ale jak se zbavit hlasu, který máte přímo v hlavě? Ustoupit mu ovšem připadalo zbabělé a ponižující.

Jana Krajčřířková

VELIKONOCE S JANEM TWARDOWSKIM

Giovanni Bellini: Vzkříšení, 1475 – 79, Staatliche Museen, Berlin

O odpuštění

Tomáši nevěřící se mnou to bylo jinak
To on se mě dotkl
Vložil ruce do ran mého hříchů
abych uvěřil že hřeším
a jsem milován
Bůh totiž hřích neumenšuje
nýbrž odpouští

Je to těžké k pochopení
Proč to však vysvětlovat

Emauzy

Jak dlouho je možno kráčet
s Ježíšem, aniž bychom věděli,
že je to on,
a jak je možno v něho náhle uvěřit!
Jak dlouho je možno trpět,
aniž bychom věděli,
proč, a jak rychle
je možno pochopit,
že už se nemáme ptát!
Jak dlouho je možno stěžovat si,
že nás nikdo nemá rád,
a jak náhle je možno
ve chvíli smrti setkat se
s tím jediným, který si nás zamiloval
doopravdy!

Beránek

Tolik se mluví o Velikonocích o beránkovi.
Mohlo by se zdát, že byt' má růžky,
je slabý a bezbranný
a přitom beze strachu
před vlčí smečkou.
Je tichý a pokorný –
a přece s vlající korouhví vítěze.
Staví nám před oči ukřižovaného a
vzkříšeného Pána Ježíše.

Zmrtvýchvstání

Vzkříšený Lazar se vrátil po smrti
k někdejšímu životu.
Ježíš prošel lidskou smrtí
a po zmrtvýchvstání pokročil dál,

do hloubi jiného života.
Když se objevil na Zemi,
nepoznali ho.
Byl tentýž, nicméně jiný.

Nezalekl se

Jediný Jan umřel doma na posteli
S poduškou pod hlavou
a přikryt peřinou
Jediný se nepolekal kříže
jediný pod ním stanul
Ti ostatní ze strachu
na Velký pátek zběhli

Kdo prchá před Křížem –
těžší kříž ponese

Přeložil Emil J. Havlíček

Požehnané prožití velikonoční
radosti

z Kristova vzkříšení
přeje všem čtenářům

redakce

Co promění naše srdce?

Vzpomeňte si, kolikrát jste v životě odcházeli z velikonočních bohoslužeb domů a úplně normálně klábosili o počasí a těšili se na oběd a barvení vajíček. Graham Greene se jednou přiznal, jak se zastyděl při té nezávazné řeči, řeči o ničem, jako by se našich srdcí nic nedotklo. A přitom jsme byli obdarováni darem nejužasnějším: Kristovým vítězstvím nad zlem a smrtelností. Po čem více můžeme toužit? Co víc může proměnit naše srdce a náš život?

Americký film "Zázrak v San Ramos" nás přivádí do pohraničního kalifornského městečka mexických emigrantů, ilegálů a nezaměstnaných. Bída městečko vyliňuje a do rozpadajícího se kostela chodí jen pár zbožných žen. A právě tam se stane zázrak. Při jedné z modliteb začnou soše Ježíše Krista téct z očí krvavé slzy! A je to tu: média, senzace, návaly poutníků. Kněz, kterého hraje Peter Fonda, není nedůvěřivý, ale snaží se přijít zdánlivému "zázraku" na kloub. Není to jednoduché. Kostel je narvaný a dokonce zatvrdělí ateisté se obrací k Pánu. Zkuste si to představit u nás doma v Česku. Lidé přece chtějí zázraky, důkazy, chtějí vidět a sáhnout si. Jenomže se ukáže, že všechno je trochu jinak. Krev má skupinu 0 a kape z lešení nad Kristovou sochou. Na lešení pracoval a zranil se malý chlapec... Umíte si představit, jak těžké bylo pro kněze "vzít zázrak" zfanatizovaným davům? Když se vše vysvětlí, lidé kostel opustí a média se vrhnou na údajně klonovaného Elvise Presleyho... A přesto - osudy lidí v městečku celá situace poznamenala a proměnila.

Malý chlapec najde odvahu přiznat faráři, co se nechtěně stalo. Farář odmítne týž z úspěchu a blahobytu zázračného poutního místa. Šerif lépe nese umírání své manželky. Dvě osamělá srdce kriminálníka a stárnoucí ženy se najdou... Nejsou to všechno zázraky?

Vůbec se nedivíme závěru filmu - chlapcova krevní skupina je A... Zázrak? Ano. Kdo jiný než Bůh však pracuje s tajemstvím. Nepolapitelný a skrytý je Bůh. K Bohu přece nechodíme pro zázraky, ale s důvěrou. Tajemství víry je v důvěře v Boží zaslíbení.

My dnes opět stojíme před prázdným hrobem. Máme dvě možnosti. Jít domů, jako by se nic nestalo, naobědvat se a barvit vajíčka. Nebo můžeme s tichou radostí žít v naději, že ani zlo ani smrt nemají poslední slovo. Protože Bůh tak miluje svět a člověka, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo žije a věří v něho, nezahynul a měl život věčný.

Aby sebe dokázal, Bůh nepotřebuje zázraky. Jistě se směje i tomu, když ho my chceme dokazovat druhým. Copak to nechápeme? Naše důvěra v Boží zaslíbení nás proměňuje a činí zázraky. S námi a skrze nás s druhými. To chtěl říct film. To sdělují Velikonoce. Buďme na příjmu tajemství Boží spásy. Ať jsou Velikonoce vskutku příjemné.

Jana Šilerová

Z kazatelského plánu

Hod Boží velikonoční

Tvoje moc je nevyzvolná a milosti síla nevypravitelná

Náš život není takový, abychom se obešli bez pomoci a na všechno stačili sami. Jsou chvíle, kdy nikdo nepomůže a nikdo nemá zájem. Křesťan je ve výhodě, neboť má vždy toho, "jehož moc je nevyzvolná a milosti síla nevypravitelná". Ježíšovým vzkříšením Bůh dokázal moc vpravdě nevyzvolnou a milost nevypravitelnou. Spolu s Kristem vzkřísil i nás. Vše se událo z milosti k nám hříšným jako moc smíření. Láskyplná moc nad hroící smrtí. Takovou moc a takovou lásku nikdo nemá. Z ní vytěží jistotu spásy jen ten, komu je dáno uvěřit, že Kristus visel na kříži pro něj, a komu je dáno uvěřit, že pro něj také vstal z mrtvých.

Vstup: Sk 10,37-43

Tužby:

2. Aby vítězství Kristovo naši víru utvrdilo...
3. Za dar uvěření v Kristovo vzkříšení...

Epištola: Ko 3,1-4

Evangelium: J 20,1-18

K obětování: 1 K 6,14

K požehnání: Sk 4,10-12

Modlitba:

Sláva ti, Otče nevyzvolné moci a nevypravitelné slávy. Sláva tobě, Synu Boží, Kriste Ježíši, za dílo našeho osvobození z otroctví hříchu a smrti. Sláva tobě, Duchu svatý, který ustavičně odhaluje tajemství kříže i prázdného hrobu. V den Hodu velikonočního nám požehnej mocí své lásky. Amen. Aleluja.

Vhodné písně: 332; 250; 331

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)
Podobně Nehemjáš. Za kralování Artaxerxova se vydá do Jeruzaléma a v noci prohlídí město, které bylo v rozvalinách. Nakonec sdělí Judejcům, kněžím, šlechtě a představenstvu, že je "pomoc jeho Boha s ním" (kral.), že je "dobrotivá ruka jeho Boha nad ním" (ekum.), a vyzve je k obnově městských hradeb.
A když nepřátelé chtěli toto dílo zastavit, Bůh překazil jejich záměr.

Neh 4,9(15)
Nemůžeme Pána Boha nutit, aby nám pomohl podle našich představ. Přečtěte si deuterokanonickou knihu Júdit. Vypráví o tom, jak Asyřané oblehli město Betúlii. Hlavní roli při záchraně města hrála půvabná vdova Júdit. Domlouvala představitelům města: „Nepouzejte k hněvu Hospodina! Nebude-li nám ochoten pomoci v těch pěti dnech, má moc zachránit nás, kdy on bude chtít, nebo nás zahubit před tváří našich nepřátel. Nepředpisujte Hospodinu, jak má jednat. Očekávejme jeho spásu a vyzvejte ho, aby nám pomohl; on vyslyší náš hlas, bude-li mu to milé!“

Júdit 8. kap.,
zejména verše 11-17

Naše prosby o Boží pomoc, jistota Boží pomoci

Pomoc shůry pro Boží lid
Ž 46; Ž 60,13-14; Ž 79,8-10; Ž 108,13-14; Ž 124,8

Nebeská pomoc pro mne.
Se žalmistou prosím i já o Boží pomoc, když mám strach, když jsem ohrožen, když někdo vede se mnou spor, když potřebuji vyváznout z moci svévolníka, bídáka a násilníka.
Ž 35,1-3; Ž 38,22-23; Ž 70,6; Ž 71,1-4; Ž 121

Nad Písmem

BOŽÍ LÁSKA ZVÍTĚZILA

Znáte to: Bůh vstoupil v Ježíši Kristu do světa lidí, vzal na sebe způsob služebníka, zaplatil za naše nepravosti, byl ukřižován a třetího dne vstal z mrtvých... Uznejte, může být něco bláznivějšího? Ostatně už od počátku, když Ježíš z Nazareta chodil se svými učedníky, nebrali ho ani jeho nejbližší (kromě matky Marie) moc vážně. Když mluvil o své oběti na kříži a díle spásy, nechápali ho. Nejlépe rozuměli zázrakům - uzdravování, rozmnožení chleba a ryb, proměnění vody ve víno, tomu rozuměli. Tak se přeli o mocenské pozice. Pravda, občas se vzmužili a vylezlo z nich: Pane, ke komu bychom šli, ty máš slova věčného života. Jakmile však došlo na lámání chleba a měli se rozhodnout, pak jeden z učedníků Ježíše zaprodal za peníze, další ho dokonce třikrát zapřel a ostatní se zběhale rozutekli. Opustili ho. Ani prázdnému hrobu zprvu nevěřili. Když bylo po všem a VSKUTKU se vyplnilo Boží zaslíbení a vzkříšený Kristus se svým učedníkům zjevil, mysleli si asi to, co Tomáš vyslovil nahlas: Neuvěřím, do-

Věřím, že mě Bůh neopustí, když mám starosti, obavy a problémy. On vše vezme do svých rukou.

Ž 10,14
Je bláhové spoléhat na pomoc člověka.

Ž 60,13; Ž 108,13; Iz 31,1-3
Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova.

Ž 146,5

Novozákonní svědectví

Apoštol Pavel vypravuje králi Agrippovi o svém setkání se Vzkříšeným před Damaškem a o své misii. Končí vyznáním: „Ale Bůh mi pomáhal až do dnešního dne“ (kral.: „Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím vydávaje svědectví“).

Sk 26,22
Pavel ví, že se mu vše obrátí k dobrému díky modlitbám Filipských a přispěním Ducha Ježíše Krista.

Fp 1,19
Pán Ježíš nás vyzývá: „Proste a bude vám dáno!“

Mt 7,7-11

Pomáháme si

Jak si lidé pomáhali ve Starém zákoně

Nevěstka Rachab pomáhá izraelským zvědům k dobytí Jericha. Rachab je zmiňována v rodokmenu Pána Ježíše.

Joz 2. kap.; Mt 1,5
Jónatan pomáhá Davidovi při útěku před králem Saulem.

1 S 20. kap.
Bohatýři přišli Davidovi pomoci, když se ukrýval ve skalní skrýši.

1 Pa 12. kap.
Dva muži ve studni. Přečtěte si, jak bylo Davidovo kralování ohroženo Abšalomem. Davidovi mají přinést zprávu Jónatan a Achimaas. Když

jsou Abšalomovi vyobrazení, spěšně se vydají na cestu, až přijdou do domu nějakého muže v Bachurimu. Jsou pronásledováni. Na dvoře je studna, a tam je místní žena schová; navrhnou studny rozprostře žena pokrývku a na ni nasype obilnou drť. Když pronásledovatelé odejdou, ti dva vystoupí ze studny a odejdou podat zprávu Davidovi.

2 S 15. – 17. kap.

Amónovci se vypravili k boji proti králi Davidovi a za mzdu si najali ještě Aramejce. David poslal Jóaba s celým vojskem bohatýřů, aby s nimi bojoval. Jóab se domluví se svým bratrem: „Budou-li mít Aramejci nad mnou převahu, přijdeš mi na pomoc. Budou-li Amónovci mít převahu nad tebou, přijdu ti na pomoc já.“

2 S 10. kap.

Král Pekach na severu se spojil s damašskými Aramejci proti jižnímu Judsku. Izraelci zajali dvě stě tisíc žen, synů a dcer a také uloupenou kořist odvezli do Samaří. Samařský prorok Odéd jim vyšel naproti a zakročil. Díky němu byli zajatci propuštěni, oblečení, obuti, nasyceni a napojeni, ošetřeni a na oslech dopraveni do Jericha.

2 Pa 28,6-15

Ester riskuje život a neohlášená navštíví krále Achašvéroše, aby pomohla svým soukmenovcům – Židům k záchraně.

Est 3. – 5. kap.

Jak má člověk člověku pomáhat, radí a nabádá deuterokanonická kniha Sírachovec ze 2. stol. př. Kr.

Sírachovec 4,1-10

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

Mk 16,1-8

ochota k oběti. Že jsme z nich udělali jen prázdné fráze, je náš hřích. Na jejich platnosti to nic nemění. Stejně tak jsou cestou do pekel milníky sebestřednosti, ziskuchtivosti a moci. Nebo jinak: cesta Kristova je cesta odčítání, cesta mužů u moci je cestou přičítání. V Božím paradoxu odečítáním přičítám a naopak přičítáním odečítám...

Velikonoční události jenom ztvrdily to, na co Ježíš své učedníky dlouho před tím připravoval: „Kdo chce jít se mnou, zapřít sám sebe, vezmí svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde. Kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?“

Velikonoce se každého z nás ptají: Ztrácíš nebo získáváš? Opravdu věříme tomu, co vyznáváme? Opravdu upřímně? Tak proč se pořád bojíme, fňukáme a radosti a pokoje v nás není? Vždyť přece Pán vstal, život dal, Boha chval. Kéž tedy záře Boží lásky a pravdy zradostní náš život!

Jana Šilerová

VELIKONOČNÍ UDÁLOSTI TAK, JAK O NICH Z KAZATELEN NESLYCHÁME

Velikonoce mají v křesťanské tradici stěžejní postavení. Bez poslední večeře, zatčení a vyslyšení Ježíše, po kterém pak následovalo jeho ukřižování, smrt a vítězné zmrtvýchvstání, by naše víra ztratila svůj smysl. Tyto všechny události se odehrávají jen během několika málo dnů. Pro kazatele nastává nelehký úkol tyto události shrnout a komentovat v jednom či dvou kázáních, a proto pro věci podružné není dostatek prostoru. Na čtenáři Písma pak zůstává, aby si sám přečetl evangelia s otevřenou myslí a snažil se sám pro sebe pochopit, jak se to tenkrát seběhlo.

Uvědomme si, že čím více se blíží velikonoční události, tím více Ježíš připomíná apoštolům své budoucí utrpení a zkoušky, které jeho následovníkům nastanou. Činí tak v době, kdy je jeho popularita značná. Jen si připomeňme obavy velekněží, kteří se bojí lidu, a proto usilují, aby Ježíš byl odstraněn potichu a pokud možno v noci. Proto potřebují udavače. Ježíš má v Jeruzalémě mnoho příznivců i mezi bohatými a mocnými, kteří však chtějí, a možná i potřebují, zůstat v anonymitě. Ježíš je s nimi v kontaktu. Jak? Nevíme. Nevěděli to zřejmě ani apoštolové. Jsou však zde náznaky o tom, že spojení existovalo. Například v evangeliu Lukášově 8,3 je mezi jinými jmenována i Jana, žena Herodova správce Chyty, kterou zřejmě uzdravil. Pokud čteme opravdu pozorně text evangelia, začne se nám vtírat myšlenka, že Ježíš si

počíná nanejvýš opatrně, aby snad svým příznivcům neškodil.

Vezměte si například jen to oslátko, na kterém Ježíš přijel o Květné neděli do chrámu. Ježíš neposlá dva své učedníky k panu XY, aby to zvíře od něho převzali. Nikoliv. Předem ví, že osel bude uvázan někde na okraji vesnice. Když učedníci oslíka odvažují a kdosi se zeptá, proč tak činí, shodně podle evangelistů Marka, Lukáše i Matouše odpovídají slovy, která jim Ježíš přikázal: „Pán je potřebuje.“ Žádná další diskuse. Zní mi to jako smluvené heslo. Učedníci, jejichž jména neznáme, neřeknou Ježíš nebo náš Mistr. Řeknou jenom Pán a pán může být kdokoli.

Když se učedníci zeptají Ježíše, kde chce, aby mu byla připravena velikonoční večeře, posílá dva z nich do Jeruzaléma. Kam? Neuvádí jméno, neuvádí adresu. Podle evangelistů Marka (14,13) a Lukáše (22,9) mají vejít branou do města. Potkají člověka, který nese džbán vody. Toho mají následovat a za ním vejít až do domu. Vodu do domu přinášely obvykle ženy, byla to jejich práce. Muž, který se potloukal se džbánem vody nedaleko městské brány, se nedal přehlédnout. Opět žádná diskuse. Apoštolové – jejichž jména se opět neuvádějí – vejdou do domu a teprve tam osloví hospodáře, který na ně zřejmě čeká.

I v tomto případě začíná rozhovor heslem: Mistr vzkazuje... Tato slova uvádí i evangelista Matouš (26,17).

Ježíš tedy hospodáře osobně zná. Zná zřejmě i dům, do kterého pak k večeru přivede i zbývající učedníky. Majitel domu zůstává v anonymitě. Jedná se zřejmě o bohatého a vlivného člověka. S ohledem na jeho bezpečí není jeho jméno uvedeno ani v evangeliích. Levice neví, co činí pravice. Můžeme však usuzovat, že se jednalo o velký dům, možná palác, neboť Marek uvádí, že se jednalo o velkou horní místnost, zařízenou a připravenou...

Závěrem bych chtěla ještě vyvrátit mnohé spekulace současných, nedostatečně vzdělaných autorů, kteří dle své fantazie přesně popisují události tak, jak se nikdy nestaly a ani nemohly stát. Četla jsem už řadu nesmyslů, kde bylo uvedeno, že poslední večeři připravovaly ženy, které se pak večeře osobně zúčastnily. K tomu, že poslední večeře probíhala v hospodě, je už zbytečné se nějak vyjadřovat.

Při své návštěvě Jeruzaléma jsem měla rovněž možnost zhlédnout legendární večeřadlo. Byla to rozlehlá místnost v horním poschodí. Moji pozornost však jenom rozptylovala její gotická klenba. Takových atrakcí, vyráběných na zakázku pro cestovní kanceláře, těžících z hlouposti turistů, lze v Izraeli navštívit řadu. V Nazaretu je dokonce přístupná Josefova dílna, v Betlémě v jeskyních pod chrámem lze nalézt i loužičku vápené vody, zbarvené prý mlékem nejsvětější Panny. Škoda dalších řečí.

Jindřiška Kubáčová

Giovanni Bellini: Modlitba v Getsemanech, 1465, National Gallery, Londýn

GETSEMANY

ROMAN BRANDSTAETTER

*Když se stala smutnou až k smrti jeho duše,
Odešel co by kamenem hodil a padl na svou tvář
Jak na tvář světa.*

*Apoštolové se od něho oddělili
Stěnou snu. O čem mohou snít lidé
V presu krve a potu? O čem?
Že by počítali ve snu
Chleby dopadající na Galileu
A ryby vyletující na nebesa?*

*Stoje co by kamenem hodil
Mezi lidmi a Bohem,
Takto se modlil:*

*„Otče, bojím se lidským strachem
A smutným lidským zármutkem.
O to tě úpěnlivě prosí moje okoralé rty,
Až nadejde ta chvíle,
Necht' děje se nikoli podle mé,
Nýbrž podle tvé vůle.*

*O to tě úpěnlivě prosí moje zmučené a slabé tělo,
O to tě úpěnlivě prosí moje okoralé rty,
O to tě úpěnlivě prosí moje opuchlé nohy.
Ale třebaže tě úpěnlivě prosím,
Nevyslychej modlitbu mého těla,
Nevyslychej modlitbu mých úst,
Nevyslychej modlitbu mých rukou,
Nevyslychej modlitbu mých nohou,
Nevyslychej modlitbu mého krvavého potu.
Nebot' nemůže být popřen pláč žalmů
A nemůže být popřena existence člověka,
Bratra mých utrpení a vraha mé krve,
Proto necht' nadejde hodina kříže
A necht' stane se tvá vůle,
Nebot' je i vůlí mojí,
Bože,*

Který bereš na sebe mé chvějící se a propocené tělo.“

*Tak se modlil
A oni, třebaže slyšeli jeho slova,
Ničemu nerozuměli. Nechtějice se vrátit
Do skutečnosti, leželi bez hnutí
Na dně svého snění
A předstírali, že dokonce neslyší
Ani šelestění anděla, který se procházel
Mezi jejich těly jako se prochází
Uličkami vylištěného města.*

Přeložil Emil J. Havlíček

Z 99. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Pobožností na text Mk 11,1-11 (píseň 239) zahájil 99. zasedání ústřední rady bratr patriarchy Tomáš Butta. V modlitbě poděkoval za dílo bratra faráře Mgr. Oldřicha Fiferny, který zemřel 14. března, a sestry farářky Mgr. Dagmar Wienerové, která zemřela 19. března.

Po schválení zápisu z 98. zasedání a schválení programu 99. zasedání zahájil vlastní jednání ideovým referátem bratr patriarchy. Ústřední rada mj. usnesla, že Občanské sdružení Mistra Jana Husa nelze ztotožňovat s církví československou husitskou, která se od aktivit sdružení distancuje. Ústřední rada vzala na vědomí dopis ředitelky Diakonie a misie Mgr. Hedviky Zimmermannové, jímž rezignovala na členství ve správní radě Institutu evangelizace a pastorace. Dále byly projednány dopisy náboženských obcí a vikariátů ohledně činnosti finančního zpravodaje Mgr. Radka Zapletala, který ústřední radě podal vysvětlení. Ústřední rada pak pověřila tajemníka Karla Potočka, aby dotčené náboženské obce informoval, že na jejich konkrétní podání podrobně odpoví ústřední rada po příštím zasedání. Současně ústřední rada náboženské obce a vikariáty vyzvala, aby formulovaly své konkrétní požadavky. V této souvislosti konstatovala, že každý člen ústřední rady může kdykoli nahlédnout do podkladů o hospodaření církve a do smluv, které má církev uzavřeny.

Ústřední rada převzala dopis plzeňského biskupa a generálního tajemníka VIII. sněmu Mgr. Michaela Moce, kterým žádá ustanovení dvou mediátorů k řešení vztahů mezi generálním tajemníkem sněmu a patriarchou - předsedou sněmu.

Další část jednání byla přeložena do neveřejné části, kde ústřední rada mj. schválila vysluhování svátosti svěcení kněžstva Mgr. Martinu Skočdopolovi z pražské diecéze s podmínkou složení zkoušky před církevní zkušební komisí.

Na návrh bratra patriarchy byly projednávány změny ve složení statutárních zástupců ústřední rady. Ústřední rada v tajném hlasování odvolala z funkce místopředsedy ústřední rady bratra Víta Koutného a zvolila místopředsedkyní RNDr. Ivanu Macháčkovou z pražské diecéze.

Na návrh bratra Mgr. Radka Zapletala ústřední rada hlasovala o odvolání finančního zpravodaje, který byl odvolán. Na jeho místo však nebyl nikdo zvolen, proto ústřední rada pověřila odvolaného finančního zpravodaje Mgr. Radka Zapletala podepisováním hospodářských smluv do 16. května. V organizačním referátu, který řídil plzeňský biskup Michael Moc, ústřední rada na základě stanoviska právní rady a legislativně právního sněmovního výboru vyhověla odvolání náboženské obce Praha 6 - Dejvice proti rozpuštění rady starších rozhodnutím zmocněnce jmenovaného církevním zastupitelstvem. Vzala

na vědomí oběžníky diecézních rad Olomouc a Plzeň o svolání diecézních shromáždění, která se budou konat stejně jako pražské diecézní shromáždění 25. dubna.

Ve finančním referátu, který vedl Mgr. Radek Zapletal, byl mj. schválen příspěvek do ekumenické organizace GEKE, schválena byla i mandátní smlouva s daňovým poradcem. Ústřední rada pověřila statutární zástupce výkonem práv a povinností v Institutu evangelizace a pastorace do doby, než církevní zastupitelstvo zvolí nové členy správní rady.

V ekumenicko-zahraněním referátu, který vedl brněnský biskup Petr Šandera, ústřední rada schválila služební cestu Mgr. Lenky Novákové na konferenci v Bruselu a Mgr. Anny Štěpánkové, Mgr. Aleny Naimanové a Mgr. Václava Böhma na kurz "Kázat živě", který se koná v Míšni.

V tiskovém a kulturním referátu, který vedl bratr patriarchy, ústřední rada pověřila Mgr. Zdeňka Svobodu uspořádáním Kalendáře Blahoslav 2010.

V referátu specifických služeb, který vedl pražský biskup David Tonzar, ústřední rada přijala informaci o zajištění misie v Keni a o záměru pražské diecéze financovat činnost misie z dobrovolných darů. S povděkem přijala zprávu, že se už našla řada dárců, kteří budou přispívat pravidelně na tuto činnost 100 Kč měsíčně.

(red)

ZPRÁVY

Sestry a bratři,
zvezme vás ve středu dne 15. dubna v 15.30 hodin do kolumbaria Husova sboru na Vinohradech, Dykova 1, Praha 10. (Vchod do kolumbaria je pod věží Husova sboru), kde společně poděkujeme za svědectví života sestry prof. ThDr. Anežky Ebertové a uložíme urnu s jejím popelem.

Diecezní rada CČSH v Praze

Konference žen

Od roku 2000 se scházejí ženy tří zemí ke společným konferencím. Jedná se o sestry ze saské lutherské evangelické církve, o sestry z lutherské a reformované evangelické církve ve Varšavě a o sestry z naší církve. Každý rok se scházíme v jiné z našich třech zemí. Letos se máme sejít zase u nás (poslední setkání před třemi lety se konalo v našem zařízení Betlém v Janských Lázních). Dorozumívací řeči jsou všechny tři jazyky. Naše zahraniční partnerky mají mezi sebou překladatelky (i do češtiny). Tentokrát se chceme také věnovat historii Jednoty bratrské a vydat se po jejích stopách v našem kraji (Kunvald, Potštejn, Rychnov nad Kněžnou, Kostelec nad Orlicí).

Zvezme sestry z naší církve k účasti na této malé konferenci (celkem maximálně 30 účastníků). Alespoň částečná znalost němčiny je vítána.

Konference se bude konat od 11. do 15. června v Rychnově nad Kněžnou. Ve čtvrtek 11. června bude příjezd a seznámení, v sobotu plánujeme výlet. Rozloučíme se po nedělní bohoslužbě. Účastnický poplatek je 750 Kč. Další informace poskytne farářka Alena Naimanová, tel. 494 534 854 nebo 739 071 416,

mail: naina@seznam.cz

Notový materiál

Varhanní doprovod k písním podle Zpěvníku CČSH (1. díl: 1-150, 2. díl: 151-290) s vlastní harmonizací do-

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již desátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz

kata.mesites@seznam.cz

Skype: katadohna1

GSM +385915659536

končil Bohumír Rabas. Zájemcům bude notový materiál distribuován na podzim letošního roku.

Objednávky na něj adresujte Radě starších Náboženské obce Praha 1 - Staré Město, Chrám sv. Mikuláše Staroměstské nám., PSČ 110 00 (nejlépe elektronickou cestou e-mail: mikulas@ccsh.cz).

(bk)

Beseda v Emauzích

Srdečně zvezme na besedu s biochemičkou RNDr. Ivanou Macháčkovou, CSc., ředitelkou Institutu ekumenických studií a členkou Ústřední rady Církve československé husitské na téma Periodicita růstu rostlin.

Beseda se koná v úterý 14. dubna v přízemí kláštera Emauzy. Začátek je v 17.30 hodin, předpokládáný konec do 19.30 hodin.

Jiří Nečas

Zájezd do Izraele

Misijní odbor Kostnické jednoty a Beth-Shalom, Haifa zvou na podzimní zájezd do Izraele koncem října, začátkem listopadu, spojený s návštěvou některých míst v Jordánsku (hora Ne-bo, Jereš, skalní město Petra).

Pro ty, kdo už Jordánsko navštívili, je možné zůstat v Eilatlu za sníženou cenu zájezdu.

Večery jsou věnované setkáním

s arabskými a židovskými věřícími a studiu biblických prorocství. Jako vynikající průvodce Izraelem a výkladem prorocství slouží Fredi Winkler. Informace a přihlášky: Ludmila Halterová, Ve Vilách 7, 140 00 Praha 4 - Michle, tel.: 242 428 814; 774 572 671, email: hallerova@volny.cz

(lh)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 13. 4. – 20 h

Händel, Bach, Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga
V. Návrat – barokní housle

* 14. 4. – 17 h

Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová – mezosoprán
J. Kalfus – varhany

* 15. 4. – 17 h

Bach, Grosse, Vivaldi
M. Lopuchovský – flétna,
J. Popelka – varhany

* 16. 4. – 14 h

Benefiční koncert
Tiffin Girls Choir (Anglie)

* 16. 4. – 17 h

Bach, Caccini, Mozart
V. Trojanová – varhany,
R. Kyrálová – mezosoprán,
T. Kyrál – lesní roh

* 17. 4. – 14 h

Benefiční koncert
Barcebridge and Muskako
Lakes School (Kanada)

* 17. 4. – 17 h

Bach, Telemann, Händel
Marie Šestáková – varhany,
Vladislav Kozderka – trubka

* 17. 4. – 20 h

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium

M. Volánek – trubka

* 18. 4. – 17 h

Bach, Händel, Corelli
J. Popelka – varhany,
V. Frank – viola

18. 4. – 20 h

Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium

M. Volánek – trubka

* 19. 4. – 17 h

Bach, Mozart, Debussy
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová – harfa,
M. Mesany – flétna

* 19. 4. – 20 h

Bach, Orff, Liszt, Widor
Prague Brass Ensemble
Aleš Bárta – varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

NEPLAČTE A RADUJTE SE!

Podle Jana (20,12) spatřila plačící Marie, která nahlédla do prázdného Ježíšova hrobu, dva anděly. Najdete na obrázcích andělů pět rozdílů?

(Řešení z minulého čísla: : 1-E, 2-A, 3-B, 4-D, 5-G, 6-F, 7-C)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – DUBEN

14. 4. 1034 - Oldřich [1034] byl propuštěn císařem Konrádem a byl mu povolen návrat do Čech (Jaromírovi měl ponechat jakýsi "úděl" v Čechách). Po návratu do Prahy se Oldřich začal mstít: Jaromíra dal oslepit a uvěznit ve Staré Lysé nad Labem, Břetislav před otcovým hněvem uprchl do ciziny.

15. 4. 1759 - Nový vpád pruských vojsk ze Saska a Slezska do severních Čech a na Moravu (o den později). Po vyplnění napadeného území se Prusové stáhli zpět k Frankfurtu nad Odrou; v tomto kraji došlo také počátkem srpna ke spojení ruského vojska s Laudonovým císařským vojskem. Fridrich II. chtěl zabránit spojeneckému tažení a útokem u Kunnersdorfu (12. srpna) napadl ruské vojsko. Laudonovou zásluhou skončila bitva úplnou porážkou pruského krále.

16. 4. 1564 - Na naléhání Ferdinanda I. povolil papež Pius IV. přijímání podobojí způsobou v Čechách a na Moravě a v některých zemích sousedních. Obsah papežského breve byl slavnostně vyhlášen 23. července t. r. ve Svatovítské katedrále (sám arcibiskup podával podobojí). Napětí mezi utrakvistickou konzisťou a císařem však přetrvávalo.

16. 4. 1919 - Národní shromáždění přijalo zákon o pozemkové reformě (záborový), podle něhož se pro účely pozemkové reformy zabíral pozemkový majetek o výměře nad 150 ha zemědělské nebo nad 250 ha veškeré půdy (převážně šlo o šlechtické velkostatky a církevní pozemky). Záboru podléhalo celkem na 4 miliony hektarů půdy, tj. 28 % veškeré půdy v ČSR (z toho 58 % zemědělské, zbytek tvořily lesy - ty zůstaly majetkem státu). K realizaci reformy byl 11. června t. r. vytvořen Státní pozemkový úřad ovládaný agrárníky (v čele stál K. Viškovský a po něm ing. J. Voženflek).

16. 4. 1899 - Narodil se v Praze Jaroslav Skobla (+ 22. 11. 1959 v Teplicích nad Bečvou) - vzpěrač, mnohonásobný přeborník republiky, vítěz mistrovství světa z roku 1923, držitel stříbrné olympijské medaile z Amsterdamu 1928 a zlaté medaile z Los Angeles 1932.

16. 4. 1939 - Za předsednictví vyslance J. Masaryka vznikl v Londýně Československý výbor ve Velké Británii (členy byli zástupci krajské kolonie a političtí emigranti).

17. 4. 1774 - Narodil se ve Skutči Václav Jan Tomášek (+ 3. 4. 1850 v Praze) - skladatel a hudební pedagog i výrazná osobnost obrozenického hnutí. Kromě komponování - písně, symfonie, kantáty i opery - působil především jako učitel, z jehož školy vyšla řada slavných klavíristů: Alexander Dreyschock, J. V. Voříšek či Jan Bedřich Kittl.

17. 4. 1894 - Narodil se v Praze Josef Rovenský (+ 5. 11. 1937 v Praze) - filmový herec a režisér, který patří k zakladatelským osobnostem našeho filmu. V němém filmu debutoval už roku 1914 v situační komedii Zamilovaná tchýně. Hrál v řadě komerčních filmů, ale dokázal uplatnit i svůj realistický herecký styl. Významné role vytvořil například ve filmu K. Lamače Hříchy lásky (1929) či ve zvukovém snímku K. Antona Tonka Šibenice (1930) a v přepisu Gogolova Revizora v režii M. Friče (1933). Vedle toho účinkoval často jak v německých, tak i rakouských filmech. Jako režisér debutoval filmem Komediantka (1920), jehož scénář napsal ve spolupráci se svým partnerem z kabaretu Václavem Wassermanem. Mezi jeho nejznámější filmy, které režíroval, patří například Řeka (1933), Maryša (1935) a Hlídač č. 47 (1937). Zemřel nečekaně, když onemocněl v prvních dnech natáčení filmu Panenství. Film po jeho smrti realizoval O. Vávra.

17. 4. 1969 - Na Pražském hradě zasedal ÚV KSČ, který přijal rezignaci A. Dubčeka na funkci prvního tajemníka (ze 182 přítomných se 150 členů vyslovilo pro jeho odchod) a vyslovil se (156 hlasy ze 178 hlasujících) pro G. Husáka (Dubček zpočátku prosazoval O. Čermíka). Dubnové zasedání zahájilo etapu, jež v Československu směřovala k nastolení prosovětské moci a k vytvoření nástrojů na potlačení reformního hnutí.

18. 4. 1389 - Velkému židovskému pogromu v Praze na Starém Městě padla za obět' značná část Židů v pražském ghettu. Moravský markrabě Jošt uzavřel v Enži spolek s vévodou rakouským Albrechtem III., který mu slíbil pomoc při jeho aktivitách v dosažení římskoněmecké koruny (proti Václavu IV.).

18. 4. 1869 - Potvrzen byl statut České polytechniky v Praze jako České vysoké učení technické (ČVUT). V předchozím roce byla polytechnika usnesením českého sněmu rozdělena na českou a německou část. Výuka zde byla zahájena ve školním roce 1869/1870.

18. 4. 1924 - Narodil se v Praze Ivan Diviš (+ 7. 4. 1999 Praha) - básník a esejista, který rok po sovětské okupaci odešel do exilu, který prožíval velmi trpce, jako - řečeno jeho vypjatými slovy - trest smrti. Tam pracoval až do odchodu do důchodu jako knihovník v rozhlasové stanici Svobodná Evropa v Mnichově. Po odchodu do exilu vyšla jako první sbírka Noé vypouští krkavce (1975), obsahující jazykově experimentální poezii z let 1965-68. Lyrická skladba Odchod z Čech (1981, Mnichov) je žalozpěvem exulanta nad osudem národa bez mužů, žen, vojáků a krve. Nárek nad ubohostí světa se ještě vystupňuje v monumentální vizi Beránek na sněhu (1980, Londýn). Eschatologický tón, jenž je až v samém jádru tvořen vírou v otevřenost spasení (Diviš v roce 1964 konvertoval k římskému katolicismu), je přítomen i v konkrétním jazyce Žalmů (1986, Londýn), v již opět ve vlasti vydaných sbírkách Moje oči musely vidět (1991, Praha), kde jinak převládá děsivé vidění světa těsně před zánikem, i v poslední sbírce Jedna loď (Laura Blaire, Praha 1994). Poezii doplňuje obsáhlý soubor úvah, poznámek a deníkových zápisků Teorie spolehlivosti (1994), záznamy snů Papouščí město (1988, Londýn) a Noc, nebudeš se báti (1991).

(red)